

skulde gaa til Grunde, fordi de ikke have et Tilflugtssted. Og naar Skagens Fiskerbefolkning er vokset op til at blive saa stor, ligger det jo langt tilbage, da Fiskeriet paa Skagen var meget bedre, end det er nu. Kutterfiskeriet har til Dels ødelagt Baadfiskeriet, fordi Kutterne fiske rundt omkring Skagen tæt inde paa Land; der er jo dybt Vand tæt ind til Skagen, saa de tage Rødspætterne. Baadfiskerne skulle da ud paa andet Fiskeri, men det kunne de ikke, thi de have ikke Redskaber dertil eller de have ingen Havn til at have deres Redskaber i, de maa lægge dem paa Land og slæbe dem ud igen. Derfor er det min Mening, at man gør Ret i at komme et saa stort Antal Fiskere til Hjælp ved en Bekostning, som ikke er uoverkommelig. Jeg tror ikke, at man forser sig ved at tage dette Hensyn til en Fiskerbefolkning, som allerede bør samlet paa een Plads; man kan være temmelig sikker paa, at hvis man begynder paa en Havn paa en helt anden Plads, faar man ikke i en nær Fremtid en saa talrig Befolkning. I Esbjerg, som er saa mange Aar gammel, er der ikke nær saa mange Fiskere som ved Skagen. Det opgives i Kommissionens Betænkning, at der der er 164 mod 500 ved Skagen, og det er jo en betydelig Forskel. Jeg skal ikke komme ind paa andre Spørgsmaal, men jeg har fundet Anledning til at gøre disse Bemærkninger paa Grund af, at der er fremkommet en saadan Udtalelse, som kunde tyde paa, at der ikke var en saadan Interesse for Skagens Fiskere som for Jyllands Vestkyst; men det var min Opfattelse, at man her i dette Ting nærede Interesse for Fiskerbefolkningen i det ganske Land, saa man vilde gøre, hvad man kunde, for at udvikle og hjælpe deres Erhverv, hvor de end fandtes. Det naar man efter min Mening bedst ved, at komme dem til Hjælp, hvor de bo, ved at bygge Havn, hvor det største Antal er, og det er der ved Skagen.

Markvorsen: Det er sikkert gaaet flere af Tingets Medlemmer, som det er gaaet mig, navnlig naar vi ikke have været Medlemmer af Udvalget. Ved at læse Betænkningen have vi uvilkaarlig faaet Følelsen af, at der i Udvalget har været ud-

mærket Enighed om at komme Vesterhavsfiskerne til Hjælp. Udvalget har ikke alene enstemmigt indstillet Forslaget, som det er forelagt af Ministeren, kun med det lille Ændringsforslag af hele Udvalget, at 6 Aar forandres til 4, men det har ogsaa i Betænkningen gjort adskillige Henstillinger til Ministeren om at iværksætte efter deres Mening gavnlige Foranstaltninger for de vestjydske Fiskere. Jeg siger her til Bemærkningen Side 2 om Anskaffelse af en Redningsdamper af samme Type som den, der allerede er. Redningsdamperen „Vestkysten“ har været Fiskerne til umaadelig stor Nytte. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at den har bidraget til at frælse mange Menneskeliv og redde meget Gods, adskillige Redskaber af store Værdier. Derom ere sikkert alle i Tinget enige, og derfor har det været mig en stor Tilfredsstillelse at se, at Udvalget henstiller til Ministeren at tage under Overvejelse at anskaffe endnu en saadan Damper, og en endnu større Tilfredsstillelse at høre den højtærede Minister give Tilsagn om, at Landbrugsministeren i den kommende Samling vil stille Forslag om en saadan Damper, for selv om Føreren af Redningsdamperen „Vestkysten“ er aldrig saa dygtig og aldrig saa ihærdig, og selv om Skibet er aldrig saa hurtigt i sine Bevægelser, saa er det umuligt paa en Gang at være paa begge Sider af Kanalen. Det sker ikke sjældent i Uvej, at der bliver kaldt paa Redningsdamperen baade Syd og Nord for Kanalen, men den kan selvfølgelig kun være det ene af Stederne, og naar den er færdig der, er det tit for sent at komme det andet Sted. Jeg er derfor meget glad for, at der kommer to Dampere. Men nu er der noget, der hedder, at naar man vil et Maal, maa man bruge de Midler, som ere absolut nødvendige for at naa det satte Maal. Det er nu en Gang en Kendsgerning og vil vist fremdeles blive det i en rum Tid, at „Vestkysten“ har Station i Thyborøn Kanal, og det er ogsaa bebudet i Betænkningen, at det kommende Skib skal have Station i Kanalen. Dette er ganske naturligt, da det er det eneste Sted paa hele Vestkysten, hvor den kan tage Station, medmindre der blev bygget en Havn et eller andet Sted der i Nærheden, thi at den kan have Sta-